
Rekomendacja WFD

dotycząca
Wskaźnika Finansowania Długoterminowego

Warszawa, lipiec 2024 r.

Wstęp

Niniejsza Rekomendacja (dalej: Rekomendacja, Rekomendacja WFD) wydana jest na podstawie art. 137 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – *Prawo bankowe* (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 ze zm., dalej: ustawa *Prawo bankowe*), art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 135).

Celem wydania Rekomendacji WFD jest ograniczenie ryzyka związanego z obecną strukturą finansowania kredytów hipotecznych. Obecnie, w większości finansowanie tych kredytów opiera się na depozytach detalicznych, w szczególności na depozytach bieżących przy założeniu trwałości tzw. osadu depozytowego. Jednakże w przypadku wystąpienia warunków skrajnych może nastąpić nagły wypływ depozytów (nawet tych uznawanych w warunkach normalnych za najbardziej stabilne), którego bank może nie być w stanie zatrzymać poprzez podniesienie ich oprocentowania. Wprowadzenie Rekomendacji ma zapewnić zwiększenie finansowania długoterminowych kredytów hipotecznych przede wszystkim długoterminowymi instrumentami dłużnymi, które nie mogą zostać wykupione w okresie co najmniej jednego roku.

Aby osiągnąć wskazany powyżej cel Rekomendacja definiuje WFD, w którym wprowadzone zostały współczynniki zależne od rezydualnego terminu zapadalności danego instrumentu finansującego (najwyższy współczynnik dla terminów co najmniej 5 lat). Dodatkowo w ramach wspierania działań banków związanych z udzielaniem kredytów hipotecznych oprocentowanych stałą lub okresowo stałą stopą procentową zastosowano preferencyjny współczynnik dla takich kredytów, a w ramach wspierania działań banków związanych z emisjami zielonych instrumentów finansujących – preferencyjny współczynnik dla zielonych instrumentów dłużnych spełniających standardy ICMA Green Bond Principles (ICMA GBP) lub EU Green Bond Standard (EU GBS).

Rekomendacja skierowana jest do banków krajowych z wyłączeniem:

- banków spółdzielczych będących uczestnikami instytucjonalnego systemu ochrony, o którym mowa w art. 113 ust. 7 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE z 2013 r., L 176 z 27.6.2013, str. 1, z późn. zm., dalej: Rozporządzenie CRR), oraz
- Banku Gospodarstwa Krajowego.

Rekomendacji WFD nie podlegają:

- banki z wdrożonym planem naprawy, w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w art. 142 ust. 2 ustawy *Prawo bankowe*,
- banki w restrukturyzacji, w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 487, dalej: ustawa o BFG) – w okresie dwóch lat od daty wydania decyzji, o której mowa w art. 101 ust. 7 ustawy o BFG,
- instytucje pomostowe w rozumieniu art. 2 pkt 26 ustawy o BFG,
- banki, które zakończyły działalność jako instytucje pomostowe – w okresie dwóch lat od dnia, o którym mowa w art. 195 pkt 2 ustawy o BFG,
- banki, które zakończyły działalność jako instytucje pomostowe na skutek zbycia akcji, o którym mowa w art. 181 ust. 3 pkt 1 ustawy o BFG – w okresie dwóch lat od zbycia akcji instytucji pomostowej.

Bank powinien przestrzegać i wprowadzać postanowienia niniejszej Rekomendacji w zgodzie z obowiązującymi regulacjami, w szczególności:

- Ustawą Prawo bankowe,
- Rozporządzeniem CRR.

Niniejsza Rekomendacja jest działaniem nadzoru w zakresie przysługujących mu uprawnień w ramach tzw. drugiego filara. W wyniku prac analitycznych zidentyfikowane zostało potencjalne ryzyko niestabilności finansowania sektora bankowego, w szczególności w warunkach stresowych, wynikające z niedopasowania terminów zapadalności aktywów i wymagalności pasywów w polskich bankach, w szczególności w zakresie przeważającego obecnie modelu finansowania długoterminowych kredytów hipotecznych za pomocą krótkoterminowych depozytów. Wskaźnik Finansowania Długoterminowego z założenia nie jest miarą konkurencyjną do NSFR i nie uwzględnia, tak jak NSFR, wszystkich kategorii aktywów i pasywów. Ma on zapewnić finansowanie kredytów hipotecznych odpowiednimi klasami pasywów, które nie mogą zostać wycofane w sytuacji wystąpienia warunków skrajnych. Dlatego też nie zachodzi ryzyko naruszenia europejskiej zasady maksymalnej harmonizacji, ze względu na fakt, że jak wspomniano, Wskaźnik Finansowania Długoterminowego będzie elementem filara II, którego założeniem jest ograniczenie m.in. ryzyka płynności i ryzyka stopy procentowej ponoszonych przez banki, co pozostaje w zakresie nadzoru mikroostrożnościowego sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego (dalej: KNF).

KNF będzie monitorować proces wdrożenia Rekomendacji i poddawać ocenie utrzymywanie przez banki WFD na oczekiwanym poziomie i w razie potrzeby będzie podejmować odpowiednie działania nadzorcze. KNF może dokonywać zmian oczekiwanego poziomu WFD w zależności od oceny poziomu ryzyka wynikającego ze struktury finansowania banków, jak i uwarunkowań rynkowych co do możliwości jej zmiany.

Rekomendacja WFD, stanowiąca załącznik do uchwały Nr 243/2024 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 15 lipca 2024 r. (Dz. Urz. KNF z poz. 14), wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia uchwały.

Słowniczek stosowanych pojęć

Depozyt detaliczny – rozumiany zgodnie z art. 411 pkt 2 Rozporządzenia CRR.

Instrumenty AT1 – instrumenty zaliczone do kapitału dodatkowego Tier I (ang. *Additional Tier I*) zgodnie z art. 52 Rozporządzenia CRR.

Instrumenty Tier 2 – instrumenty zaliczone do kapitału Tier II zgodnie z art. 63 Rozporządzenia CRR.

Instytucja kredytowa – rozumiana zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia CRR.

Kredyt oprocentowany stałą stopą procentową – ekspozycja kredytowa zabezpieczona hipotecznie oprocentowana stałą stopą procentową zgodnie z Rekomendacją S.

Kredyt oprocentowany okresowo stałą stopą procentową – ekspozycja kredytowa zabezpieczona hipotecznie oprocentowana okresowo stałą stopą procentową zgodnie z Rekomendacją S.

Kredyty dla gospodarstw domowych zabezpieczone nieruchomościami mieszkaniowymi – kredyty i pożyczki zaliczane do kategorii: *Kredyty i zaliczki dla gospodarstw domowych zabezpieczone nieruchomościami mieszkaniowymi* zgodnie ze sprawozdawczością FINREP. **MREL** – (ang. *Minimum Requirement for own Funds and Eligible Liabilities*) minimalne wymogi w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych określone zgodnie z Rozdziałem 4 Działu III ustawy o BFG.

Podmiot sektora finansowego – instytucja zaliczana do sektora finansowego zgodnie z Podziałem sektorowym gospodarki określonym w Instrukcji wypełniania formularzy sprawozdawczych FINREP Jednostkowy Narodowego Banku Polskiego.

Rekomendacja S – Rekomendacja Komisji Nadzoru Finansowego *dotycząca dobrych praktyk w zakresie zarządzania ekspozycjami kredytowymi zabezpieczonymi hipotecznie*.

Rozporządzenie SECR – Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2402 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji, a także zmieniające dyrektywy 2009/65/WE, 2009/138/WE i 2011/61/UE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 648/2012 (Dz. Urz. UE z 2017 r., L 347 z 28.12.2017, str. 35, z późn. zm.).

SSPE – jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji, rozumiana zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 66 Rozporządzenia CRR.

Wartość bilansowa netto – rozumiana zgodnie ze sprawozdawczością FINREP.

WFD – Wskaźnik Finansowania Długoterminowego, określony niniejszą Rekomendacją.

Rekomendacja 1

Definicja WFD

Rekomendacja 2

Wyznaczanie i stosowanie WFD

Rekomendacja 3

Oczekiwany poziom WFD

Rekomendacja 4

Raportowanie WFD

Rekomendacja 1

Definicja WFD

- 1.1. Bank powinien wyznaczać wartość Wskaźnika Finansowania Długoterminowego zgodnie ze wzorem:

$$WFD = \frac{\sum_{j=1}^4 \left(\sum_{i=1}^{k_j} (m_{i,j} \cdot n_{i,j} \cdot FD_{i,j}) \right)}{\sum_{l=1}^2 s_l \cdot K_l},$$

gdzie:

l – rodzaj, w zależności od rodzaju oprocentowania, kredytów dla gospodarstw domowych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkaniowymi,

K_l – wartość bilansowa netto l -tego rodzaju kredytów dla gospodarstw domowych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkaniowymi w zależności od rodzaju oprocentowania,

s_l – współczynnik dla l -tego rodzaju kredytów¹:

$$s_l = \begin{cases} 0,9 & \text{kredytów dla gospodarstw domowych} \\ & \text{zabezpieczonych nieruchomościami mieszkaniowymi} \\ & \text{oprocentowanych stałą lub okresowo stałą stopą procentową}^1 \\ 1,0 & \text{dla pozostałych kredytów dla gospodarstw domowych} \\ & \text{zabezpieczonych nieruchomościami mieszkaniowymi} \end{cases}$$

j – kategoria instrumentów finansujących,

k_j – liczba instrumentów zaliczonych do kategorii j ($j = 1, 2, 3, 4$),

$FD_{i,j}$ – wartość i -tego instrumentu finansującego w j -tej kategorii,

$m_{i,j}$ – współczynnik dla i -tego instrumentu finansującego z kategorii j ($j = 1, 2, 3$), zależny od jego rezydualnego terminu zapadalności $t_{i,j}$; dla kategorii 4: stały współczynnik:

(i) dla kategorii j ($j = 1, 2, 3$):

¹ Preferencyjny współczynnik dla kredytów oprocentowanych stałą lub okresowo stałą stopą procentową można zastosować do kredytów oprocentowanych okresowo stałą stopą procentową, w przypadku których rezydualny termin obowiązywania okresowo stałej stopy procentowej wynosi co najmniej jeden rok. Wobec kredytów oprocentowanych okresowo stałą stopą procentową, w przypadku których rezydualny termin obowiązywania stałej stopy procentowej jest krótszy niż jeden rok, preferencyjny współczynnik może zostać zastosowany tylko w sytuacji, gdy została już uzgodniona z klientem nowa stała lub okresowo stała stopa procentowa.

$$m_{i,j} = \begin{cases} 1,1 & t_{i,j} \geq 5Y \\ 1,05 & 4Y \leq t_{i,j} < 5Y \\ 1,00 & 3Y \leq t_{i,j} < 4Y \\ \text{gdy} & \\ 0,95 & 2Y \leq t_{i,j} < 3Y \\ 0,90 & 1Y \leq t_{i,j} < 2Y \\ 0 & t_{i,j} < 1Y \end{cases}$$

(ii) dla kategorii 4: $m_{i,4} = 0,5$.

$n_{i,j}$ – współczynnik dla i -tego instrumentu finansującego z kategorii j ($j = 1, 2, 3$), określający preferencyjne traktowanie zielonych instrumentów dłużnych spełniających standardy ICMA Green Bond Principles (ICMA GBP) lub EU Green Bond Standard (EU GBS); dla kategorii 4: $n_{i,4} = 1$,

$$n_{i,j} = \begin{cases} 1,2 & \text{zielonych instrumentów dłużnych spełniających} \\ & \text{standardy ICMA GBP lub EU GBS} \\ \text{dla} & \\ 1,0 & \text{pozostałych instrumentów} \end{cases}$$

1.2. W liczniku wzoru określonego w rekomendacji 1.1 bank uwzględnia następujące kategorie instrumentów finansujących:

- a) Kategoria 1 – obejmuje następujące podkategorie²:
 - (i) instrumenty AT1,
 - (ii) instrumenty Tier 2,
 - (iii) instrumenty zaliczane do MREL inne niż fundusze własne,
- b) Kategoria 2 – obejmuje następujące podkategorie:
 - (i) wyemitowane dłużne papiery wartościowe² (w szczególności obligacje, bankowe papiery wartościowe, bankowe prawa pochodne, inne instrumenty dłużne, instrumenty dłużne związane z sekurytyzacją³) niezaliczone ani do Kategorii 1 ani do Kategorii 3,
 - (ii) przyjęte przez bank depozyty międzybankowe, zobowiązania kaucyjne⁴ oraz kredyty/pożyczki zaciągnięte od podmiotów sektora finansowego (w tym pozyskane od międzynarodowych instytucji finansowych), które nie mogą być wycofane przed kontraktowym terminem zapadalności²,

² W przypadku, gdy posiadają opcję żądania przez inwestora / stronę finansującą wcześniejszej spłaty, rezydualny termin zapadalności jest określany jako czas do najwcześniejszej daty realizacji takiej opcji dopuszczonej w umowie; opcje wcześniejszej spłaty po stronie emitenta / pozyskującego finansowanie nie mają wpływu na zaliczenie instrumentu do WFD.

³ Instrumenty dłużne związane z sekurytyzacją syntetyczną mogą zostać zaliczone do tej kategorii, jeśli bank nie ma ograniczeń w zakresie wykorzystania otrzymanych środków.

⁴ Standardowe zabezpieczenia (collateral) przyjęte od innego banku pod zabezpieczenie wyceny transakcji pochodnej nie mogą być zaliczane do licznika z uwagi na niespełnienie wymogu braku możliwości wycofania przed kontraktowym terminem zapadalności, natomiast zobowiązania kaucyjne, które łączą w sobie finansowanie długoterminowe i zabezpieczenie (collateral) (niezależnie jakie pozycje zabezpieczają), a także posiadają klauzule braku możliwości wycofania przed kontraktowym terminem zapadalności (dla okresów $\geq 1Y$) mogą być zaliczone do wskazanej pozycji. Wówczas należy im przypisać termin zapadalności zabezpieczanego kredytu. W przypadku braku wskazanych powyżej klauzul, zobowiązań kaucyjnych nie uwzględnia się we wskazanej pozycji.

- c) Kategoria 3 – instrumenty dłużne w postaci listów zastawnych⁵,
 - d) Kategoria 4 – depozyty detaliczne z kontraktowym terminem zapadalności co najmniej dwa lata i jednocześnie rezydualnym terminem zapadalności co najmniej jeden rok w pełni⁶ objęte ochroną gwarancyjną Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz rachunki oszczędnościowe dedykowane na cele mieszkaniowe, spełniające warunki ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o pomocy państwa w oszczędzaniu na cele mieszkaniowe.
- 1.3. Wartość instrumentów finansujących zaliczanych do Kategorii 1-3, o których mowa w rekomendacji 1.2 lit. a-c, powinna zostać pomniejszona o wartość nabytych analogicznych instrumentów dłużnych oraz udzielonych pożyczek, przy czym:
- a) wartość instrumentów finansujących, o których mowa w rekomendacji 1.2 lit. a, lit. b pkt i oraz lit. c, powinna być pomniejszona o wartość nabytych analogicznych instrumentów dłużnych wyemitowanych przez instytucje kredytowe lub podmioty sektora finansowego należące do grup kapitałowych⁷, których podmiotem dominującym jest instytucja kredytowa z siedzibą w Polsce, oraz pożyczek, o których mowa w rekomendacji 1.2 lit. a, udzielonych podmiotom określonym powyżej,
 - b) nabyte instrumenty dłużne stanowiące pomniejszenie, o którym mowa w lit. a, nie obejmują instrumentów spełniających którykolwiek z poniższych warunków:
 - (i) instrument został wyemitowany przez Bank Gospodarstwa Krajowego,
 - (ii) instrument został nabyty przez podmiot zaklasyfikowany do jednej następujących kategorii określonych w Podziale sektorowym gospodarki wskazanym w Instrukcji wypełniania formularzy sprawozdawczych FINREP Jednostkowy Narodowego Banku Polskiego:
 - I. 2.2. Fundusze emerytalno-rentowe,
 - I. 2.3.1. Fundusze inwestycyjne (z wyłączeniem funduszy rynku pieniężnego),
 - c) w pomniejszeniu, o którym mowa w lit. a, uwzględnia się 30% nabytych listów zastawnych,
 - d) wartość instrumentów finansujących, o których mowa w rekomendacji 1.2 lit. b pkt ii, powinna być pomniejszona o wartość złożonych lokat międzybankowych, należności kaucyjnych od podmiotów określonych w lit. a oraz kredytów/pożyczek udzielonych przez banki podmiotom określonym w lit. a, z rezydualnym terminem zapadalności co najmniej 1 rok, które nie mogą być wycofane przed kontraktowym terminem zapadalności (z wyjątkiem takich, które posiadają opcję żądania przez stronę udzielającą finansowania wcześniejszej spłaty – wówczas rezydualny termin zapadalności jest określany jako czas do najwcześniejszej daty realizacji takiej opcji dopuszczonej w umowie; opcje wcześniejszej spłaty po stronie przyjmującej finansowanie nie mają wpływu na uwzględnienie instrumentu do pomniejszenia).

Zobowiązania kaucyjne obejmują m.in. przyjęty depozyt zabezpieczający instrument ochrony kredytowej, o którym mowa w art. 26e ust.8 lit. c) oraz art. 26e ust.10 akapit 2 Rozporządzenia SECR przekazany bankowi przez SSPE, która nie jest konsolidowana, w przypadku sekurytyzacji syntetycznej, o ile depozyt ten spełnia wszystkie warunki konieczne do zaliczenia do WFD, w szczególności jeśli bank nie ma ograniczeń w zakresie wykorzystania otrzymanych środków oraz jeśli depozyt ten nie może być wycofany przed kontraktowym terminem zapadalności (co oznacza jednocześnie, że w całym tym okresie pozostanie w niezmienionej wartości).

⁵ Ewentualne opcje wcześniejszej spłaty po stronie emitenta nie mają wpływu na zaliczenie instrumentu do WFD.

⁶ Na potrzeby niniejszej kalkulacji objęcie depozytów danego klienta ochroną gwarancyjną Bankowego Funduszu Gwarancyjnego weryfikuje się poczynawszy od depozytów o najkrótszym rezydualnym terminie zapadalności. W przypadku depozytów strukturyzowanych, tzw. „lokaty z funduszem”, gdzie część środków klienta przekazywana jest na lokatę bankową, a część na zakup jednostek uczestnictwa funduszu inwestycyjnego, tylko część środków klienta przekazana na lokatę bankową może być zaliczana do instrumentów finansujących, bo tylko ona podlega ochronie gwarancyjnej BFG.

⁷ W rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 czerwca 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2026 r. poz. 522, z późn. zm.).

- 1.4. Pomniejszenia, o których mowa w rekomendacji 1.3, powinny być dokonywane, oddzielnie dla kategorii 1 i 2(ii) oraz łącznie dla kategorii 2(i) i 3, w następujący sposób:
- a) do (odpowiednio w zależności od danej kategorii) nabytych instrumentów dłużnych, wyemitowanych przez podmioty, o których mowa w rekomendacji 1.3 lit. a, udzielonych lokat międzybankowych i należności kaucyjnych oraz kredytów/pożyczek udzielonych podmiotom, o których mowa w rekomendacji 1.3 lit. a, z rezydualnym terminem zapadalności co najmniej 1 rok, stosuje się współczynniki zależne od rezydualnego terminu zapadalności określone w rekomendacji 1.1,
 - b) łączną wartość instrumentów finansujących zaliczanych do danej kategorii, po zastosowaniu odpowiednich współczynników (P) pomniejsza się o łączną wartość odpowiednich instrumentów wskazanych w lit. a, po zastosowaniu odpowiednich współczynników (A),
 - c) w przypadku gdy $A - P \geq 0$, to w danej kategorii instrumentów finansujących wykazuje się wartość 0.
- 1.5. W przypadku uwzględnianych w liczniku instrumentów finansujących zawierających opcję dla nabywcy uprawniającą do wcześniejszego wykupu instrumentu przed pierwotnie określonym terminem zapadalności instrumentu, termin zapadalności takich instrumentów powinien być określany analogicznie jak dla zobowiązań kwalifikowalnych w art. 72c ust. 2 Rozporządzenia CRR: w przypadku gdy instrument zawiera opcję wykupu możliwą do wykonania przez posiadacza przed pierwotnie określonym terminem zapadalności instrumentu, termin zapadalności instrumentu określa się jako najwcześniejszy termin, w którym posiadacz może wykonać opcję wykupu i zlecić wykup lub spłatę instrumentu.
- 1.6. W liczniku wzoru określonego w rekomendacji 1.1 instrumenty finansujące zaliczane do Kategorii 1-3, o których mowa w rekomendacji 1.2 lit. a-c, bank powinien przedstawiać w wartości bilansowej, przy czym:
- a) instrumenty zaliczane do Kategorii 1, określonej w rekomendacji 1.2 lit. a – w wartości bilansowej,
 - b) udzielone kredyty/pożyczki, o których mowa w rekomendacji 1.3 lit. b – w wartości bilansowej brutto.
- 1.7. Wartość instrumentów finansowych (po zastosowaniu współczynnika $m_{i,4}$) zaliczanych do Kategorii 4, określonej w rekomendacji 1.2 lit. d, może być uwzględniona do wysokości co najwyżej 5% wartości mianownika⁸.
- 1.8. W mianowniku wzoru określonego w rekomendacji 1.1. bank powinien przedstawiać wartość bilansową netto kredytów dla gospodarstw domowych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkaniowymi o rezydualnym terminie zapadalności co najmniej 1 rok z uwzględnieniem rezerw na ryzyko prawne i korekty wartości bilansowej brutto z tytułu ryzyka prawnego dotyczących aktywnych (niespłaconych) kredytów (o ile wartość

⁸ Procent ustalony jako ¼ oczekiwanego poziomu WFD określonego w rekomendacji 3.1.

tych rezerw i korekta wartości nie jest uwzględniona w wartości bilansowej netto kredytów niespłaconych).

- 1.9. Zarówno w liczniku, jak i mianowniku wzoru określonego w rekomendacji 1.1 bank powinien uwzględniać wszystkie instrumenty, pozycje i produkty we wszystkich walutach przeliczonych na PLN po średnim kursie NBP, obowiązującym w dniu, na który przeprowadzana jest kalkulacja.

Rekomendacja 2

Wyznaczanie i stosowanie WFD

- 2.1. Bank zobowiązany do spełnienia wymogów ustanowionych w częściach od drugiej do czwartej, części siódmej oraz siódmej A Rozporządzenia CRR na podstawie swojej sytuacji skonsolidowanej powinien wyznaczać WFD na zasadzie skonsolidowanej (na najwyższym poziomie skonsolidowania w Polsce), zgodnie z postanowieniami Rozporządzenia CRR (konsolidacja ostrożnościowa).
- 2.2. Bank, który nie podlega konsolidacji zgodnie z rekomendacją 2.1 powinien wyznaczać WFD na zasadzie indywidualnej.
- 2.3. Dokonując kalkulacji WFD zgodnie z rekomendacją 2.1 i 2.2 bank nie powinien uwzględniać podmiotów zależnych z siedzibą poza terytorium Polski i swoich oddziałów zagranicznych.
- 2.4. Określone w niniejszej Rekomendacji instrumenty, pozycje i produkty zaliczane do WFD bank powinien kalkulować na takim samym poziomie konsolidacji, dla której ustala się WFD. Przy czym w Kategorii 2(i) bank powinien uwzględniać wyłącznie instrumenty emitowane przez bank i jego podmioty zależne, będące bankami, konsolidujące się na potrzeby kalkulacji WFD.

Ograniczenia wskazanego w zdaniu drugim nie stosuje się do papierów emitowanych przez SSPE, która jest konsolidowana na potrzeby kalkulacji WFD, w przypadku następujących rodzajów sekurytyzacji:

- sekurytyzacja tradycyjna – true sale lub subpartycypacja,
- sekurytyzacja syntetyczna z wykorzystaniem SSPE, w przypadku gdy depozyt zabezpieczający instrument ochrony kredytowej, o którym mowa w art. 26e ust. 8 lit. c oraz art. 26e ust. 10 akapit 2 Rozporządzenia SECR, został przekazany bankowi przez SSPE i o ile depozyt ten spełniałby wszystkie warunki konieczne do zaliczenia do WFD, w szczególności jeśli bank nie ma ograniczeń w zakresie wykorzystania otrzymanych środków oraz jeśli depozyt ten nie może być wycofany przed kontraktowym terminem zapadalności (co oznacza jednocześnie, że w całym tym okresie pozostanie w niezmienionej wartości).

- 2.5. Oczekiwany poziom WFD, o którym mowa w rekomendacji 3.1, ma zastosowanie do banków, o których mowa w rekomendacji 2.1 i 2.2, dla których spełnione są oba poniższe warunki:
 - a) aktywa wynoszą powyżej 2 mld PLN;
 - b) udział wartości bilansowej netto portfela kredytów dla gospodarstw domowych zabezpieczonych nieruchomościami mieszkaniowymi w aktywach wynosi powyżej 10%.

Rekomendacja 3

Oczekiwany poziom WFD

- 3.1. KNF oczekuje, że bank, o którym mowa w rekomendacji 2.5, będzie utrzymywać WFD na poziomie co najmniej 20% począwszy od 31 grudnia 2026 r. Jeśli bank, o którym mowa w zdaniu pierwszym jest bankiem spółdzielczym, KNF oczekuje, że bank będzie utrzymywać WFD na poziomie co najmniej 20% począwszy od 31 grudnia 2028 r.
- 3.2. Bank, o którym mowa w rekomendacji 2.5, powinien dążyć wszelkich starań, aby

zapewnić utrzymywanie WFD na poziomie określonym w rekomendacji 3.1 na koniec każdego miesiąca.

Rekomendacja 4

Raportowanie WFD

- 4.1. Bank powinien raportować WFD do KNF miesięcznie wg stanu na ostatni dzień miesiąca.
- 4.2. Bank, o którym mowa w rekomendacji 2.5, w przypadku, gdy poziom WFD spadnie poniżej poziomu oczekiwanego, o którym mowa w rekomendacji 3.1, powinien niezwłocznie powiadomić o tym KNF (wraz z uzasadnieniem) i bez zbędnej zwłoki przedstawić KNF plan szybkiego osiągnięcia oczekiwanego poziomu WFD. Po jego osiągnięciu, bank powinien niezwłocznie powiadomić o tym KNF.
- 4.3. (uchylony)
- 4.4. (uchylony)
- 4.5. (uchylony)

⁵ https://www.eba.europa.eu/single-rule-book-ga/gna/view/publicId/2018_3822